

[Thott]

tidligere måtte betale 73 pct. i skat af den sidste krone, kommer de i dag til at betale 68 pct. i skat af den sidste krone, men det gælder ikke for den del af kronerne, som henføres til afkastet af de fysiske erhvervsaktiver, for den del betales kun 56 pct. Det vil sige, at lovforslaget rammer ind i den gruppe, som Folketinget som følge af skattereformen allerede har begunstiget mere end nogen anden gruppe i kongeriget Danmark.

Hvis vi ser på, hvad det betyder i procent, vil skattelettelsen for en erhvervsdrivende med en formue i fysiske erhvervsaktiver på 10 mill. kr. og en erhvervsindkomst på 2 mill. kr., hvoraf den ene million kroner er brugt til privatforbrug – og så er det efter min mening ikke muligt at bruge mere til privatforbrug; man kan kun æde én bøf om dagen og drikke én flaske vin om dagen, hvis man da ikke er alkoholiker – andrage 290.000 kr., og det er 20 pct. af den skat, vedkommende ellers skulle have betalt. Det er dog en klækkelig skattelettelse.

Fattigfolks trækprocenter er derimod som følge af skattereformen og de andre ulykker, som er sket rundt omkring i kommunerne, bl.a. fordi staten har væltet byrder over på dem, steget med 1 til 2 pct.

Hvor der er tale om millionærerne, forærer vi dem i gennemsnit et sted mellem 2.500 kr. og 5.000 kr. pr. snude med det forslag, vi nu vedtager. Det dækker over meget store variationer, det ved jeg godt, og for den erhvervsdrivende, jeg har nævnt tallene på, bliver skattelettelsen på 22.000 kr.

Jeg mener ligesom hr. Stavad, at det er forkasteligt, at Folketinget, samtidig med at det vedtager, at pensionisterne kan få snolde 71 kr., nu vedtager, at skatten for millionærerne skal lempes.

Jeg er ked af, at formanden ikke tillader, at vi diskuterer disse ting i sammenhæng, for jeg synes, det er afgørende og vigtigt, at vi ser dette forslag i sammenhæng med de to forslag, vi lige har vedtaget, og hvorefter pensionisterne fik 71 kr. Nu kan Folketingets flertal så vedtage, at millionærerne skal have en yderligere skattelettelse.

Jeg synes, forslaget er forargeligt, jeg synes, det er asocialt, og jeg synes, det er udeligt rent teknisk.

(Kort bemærkning).

Damgaard Nielsen (FP):

Det var ikke meningen, at jeg ville have holdt en ordførertale om det her, for det er så logisk, at det var ikke nødvendigt.

Men de to foregående talere kalder mig ligegodt herop, for der er også noget, der hedder skatteflugt, og den er vi da ivrige efter at standse. Men når man flår folk, stryger de altså til udlandet, og det burde på et eller andet tidspunkt gå op for befolkningen, at vi snakker om erhvervsaktive, som immervæk er dem, hele den danske befolkning lever af. Hvis der ingen erhverv er i dette land, kan vi godt lukke butikken, og det er vel ikke meningen, at vi skal brandskatte erhvervsfolk, så de flygter til udlandet alle sammen. Det burde de to herrer i hvert fald forstå. Der bliver ingen brug for hverken bankfunktionærer eller regnskabskonsulenter fremover, hvis vi ikke har nogen erhvervsaktive i vort land, og jeg synes, det er beskæmmende, at folk med den indsigt ikke kan se, at det er nødvendigt, at vi også gør en tilværelse mulig for dem.

Der findes jo også erhvervsaktive, der ingen afkast har. Jeg tænker på, at der er masser af landmænd som har en million i formue, men måske ingen indkomst. De kan let findes, og det burde de herrer i hvert fald vide.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Af hensyn til forståelsen vil jeg gerne sige, at den landmand, som hr. Damgaard Nielsen nævnte sidst som eksempel, der har en million i formue, men ingen indtægt, heller ikke vil komme af med nogen formueskat efter gældende regler.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da det er bragt ind i debatten, skal jeg lige fra den foregående debat gentage, at der bruges 4 mia. kr. til at hjælpe folkepensionisterne, og her foreslår jeg en skattelettelse, der på et år er 50 mill. kr. Jeg gør opmærksom på, at hvis man ikke var gået over til det system, som de Radikale anbefalede, med nedsættelse af inflationen og fortsat bevarelse af pristalsreguleringen af folkepensionen, ville man have fortsat den politik, som under de socialdemokratiske regeringer på 4 år medførte et fald i købekraften for folkepensi-